

UZASADNIENIE

Formularz UK 1	Sygnatura akt	III K 898/16	
Jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku dotyczy tylko niektórych czynów lub niektórych oskarżonych, sąd może ograniczyć uzasadnienie do części wyroku objętych wnioskiem. Jeżeli wyrok został wydany w trybie art. 343, art. 343a lub art. 387 k.p.k. albo jeżeli wniosek o uzasadnienie wyroku obejmuje jedynie rozstrzygnięcie o karze i o innych konsekwencjach prawnych czynu, sąd może ograniczyć uzasadnienie do informacji zawartych w częściach 3–8 formularza.			
1. USTALENIE FAKTÓW			
o.1. Fakty uznane za udowodnione			
Lp.	Oskarżony	C. przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
1.	R. C. (1)	I. I. w dniu 10 czerwca 2016 r. w W. przy ul. (...) wspólnie z T. D. (1) i D. Ł. (1), posługując się nożem brał udział w bójce, której uczestnicy byli narażeni na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub skutku	

określonego w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k.;

II. tj. o czyn z art. 159 k.k.

III. II. w dniu 10 czerwca 2016 r. w W. przy ul. (...) kierował pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) po drodze publicznej czym nie zastosował się do orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Grójcu z dnia 16 lipca 2015 r., sygn. akt II K 660/14 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych,

IV. tj. o czyn z art. 244 k.k.

III. w dniu 10 czerwca 2016 r. w W. przy ul. (...) trzymając w ręku nóż groził pozbawieniem życia M. D. (1), przy czym groźby te wzbudziły w niej uzasadnioną obawę, że zostaną spełnione,

tj. o czyn z art. 190 § 1 k.k.

IV. w okresie od września 2014 r, do dnia 10 czerwca 2016 r. w W. przy al. (...) w mieszkaniu (...) znęcał się psychicznie i fizycznie nad żoną M. F. (1) w ten sposób, że wszczywał awantury w czasie których używał w stosunku do niej słów powszechnie uważanych za obelżywe, popychał, szarpał, niszczył wyposażenie mieszkania, zakłócał spoczynek w nocy oraz w inny sposób złośliwie dręczył,

		tj. o czyn z art. 207 § 1 k.k.	
1.	D. Ł. (1)	W dniu 10 czerwca 2016 r. w W. przy ul. (...) wspólnie z T. D. (1) i R. C. (1), brał udział w bójce, której uczestnicy byli narażeni na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k.;	
		I. tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.	
2.	T. D. (1)	W dniu 10 czerwca 2016 r. w W. przy ul. (...) wspólnie z D. Ł. (1) i R. C. (1), brał udział w bójce, której uczestnicy byli narażeni na bezpośrednie niebezpieczeństwo utraty życia lub skutku określonego w art. 156 § 1 k.k. lub 157 § 1 k.k.;	
		tj. o czyn z art. 158 § 1 k.k.	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za udowodnione	Dowód	Numer karty	
C. z pkt I, II, III zarzucone R. C. (2) zrzucony D. Ł. (1) C. zarzucony T. D. (1). R. C. (1) zamieszkiwał wraz ze swoją żoną M. F. (1) oraz ich małoletnim dzieckiem J. F. w W. przy Al. (...). W dniu 10 czerwca 2016 r. R. C. (1) zaczął wydzwaniać do T. D. (1).	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1)	124- 126, 146- 148, 152v, 379- 379v, 514, 578v, 579, 607v, 641, 660v, 661, 791- 792	

W rozmowie straszyl go i ponizal, w związku z tym, iż ten spotykal się z jego żoną. Prowokował go do przyjazdu do jego żony gdyż ta w tym dniu miała imieniny. R. C. (1) pokazal żonie stalowy nóż a następnie wyszedł z domu na spotkanie z T. D. (1). M. F. (1) chcą zapobiec konfrontacji obu mężczyzn wyszła z mieszkania wraz z córką J. F.. R. C. (1) jeździł samochodem R. E. o nr rej. (...) śledząc żonę i córkę. W tym czasie M. D. (1), matka T. D. (1) zawiozła syna samochodem do W. na spotkanie z M. F. (1). Towarzyszył im również D. Ł. (1) kolega T. D. (1). Wyszli z pojazdu i zaczęli iść w stronę mieszkania M. F.. W pewnym momencie swoim samochodem podjechał R. C. (1). Następnie wyszedł z niego i wymachiwał nożem w kierunku T. D. (1) wykrzykując pod jego adresem wyzwiska. Na widok D. Ł. (1), wrócił do pojazdu. T. D. podszedł do pojazdu, w którym znajdował się R. C. (1). Z ust obu mężczyzn zaczęły padać wyzwiska i obelgi. T. D. próbował przez otwartą szybę uderzyć R. C. pięścią w głowę, a następnie padały ciosy z obu stron. R. C. (1) siedział w samochodzie. W tym czasie do pojazdu zbliżył się również D. Ł. (1) i w chwili gdy T. D. (1) odwrócił się w kierunku M. F. (1), rozpoczął szarpaninę z R.

C. (1). W jej trakcie uderzył pięścią w twarz R. C.. R. C. (1) odjechał z miejsca zdarzenia aby po pewnej chwili wrócić. Doszło do kolejnego starcia. T. D. (1) podszedł do siedzącego w samochodzie R. C. (1) i zaczął go uderzać pięściami. R. C. (1) trzymał w ręce nóż mówiąc w kierunku T. D.: „zadziugam cię”, w tym czasie jednocześnie kopał T. D.. Stojący przy samochodzie D. Ł. (1) wybił szybę w lewych przednich drzwiach pojazdu. Kiedy M. F. (1) próbowała odciągnąć T. D. (1), R. C. (1) odjechał.

W międzyczasie, M. D. (1) po przywiezieniu syna i D. Ł. (1) na miejsce zdarzenia, wjechała w uliczki osiedlowe w celu znalezienia miejsca do zaparkowania. Z pojazdu wysiadła przy ul. (...) i czekała na syna. W pewnej chwili na wysokości jej pojazdu zatrzymał się swoim samochodem R. C. (1). Odkręcił szybę pojazdu i wymachując nożem krzyczał w kierunku M. D. (1): „ja cię załatwię suko. Będziesz odpowiadała za zabicie szyby, będziesz zdychała suko”. Po chwili odjechał.

R. C. (1) podczas zdarzenia kierował pojazdem marki R. (...) o nr rej. (...) pomimo orzeczonego przez Sąd Rejonowy w Grójcu z dnia 16 lipca

2015 r., sygn. akt II K 660/14 zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych.

W wyniku zdarzenia T. D. (1) doznał zasienienia na lewej ręce na przedramieniu od wewnętrznej strony o wymiarach 8 cm na 3 cm o kształtach przypominających okrąg, na ręce prawej na przedramieniu od strony wewnętrznej ujawniono zasienienie o wymiarach 1 cm na 1 cm w kształcie przypominającym okrąg. U D. Ł. (1) ujawniono uszkodzenia naskórka w postaci jego nacięcia na głębokość około 0,5 cm z zaschniętą substancją koloru brunatnego. U R. C. (1) stwierdzono złamanie kości nosa, ujawniono na głowie w środkowej górnej części rozcięcie naskórka 0,5 cm na 0,1 cm z widocznym wybarwieniem koloru brunatnego, na prawej ręce, rozcięcie naskórka od wewnętrznej części dłoni pod palcem wskazującym rozcięcie 0,5 cm na 0,1 cm, na ręce lewej od wewnętrznej strony dłoni rozcięcie naskórka 2,5 cm na 0,1 cm biegnące pod wskazującym i środkowym palcem ręki, obie rany z widocznymi śladami substancji koloru brunatnego.

W trakcie zdarzenia T. D. (1) znajdował się pod wpływem alkoholu (I badanie 0,42 mg/l,

II badanie 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), zaś D. Ł. (1) (I badanie 0,22 mg/l, II badanie 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu).			
Wyjaśnienia oskarżonego T. D. (1)	45- 48, 78- 79, 427v- 428, 578v, 792- 792v		
Wyjaśnienia oskarżonego D. Ł. (1)	51- 52, 64- 65, 428v, 792v- 793		
Zeznania oskarżycielki posiłkowej M. F. (1)	21- 22, 33- 35, 84- 85, 429- 430v, 578v, 579, 819- 822		
Zeznania świadka M. D. (1)	25- 26, 430v- 431, 822- 823		
Zeznania świadka P. D.	29- 31, 465v, 1000v		
Zeznania świadka J. F.	589- 593		
Zeznania świadka J. B. (1)	660v		
Protokół zatrzymania R. C. (1) oraz badania stanu trzeźwości	3- 7v		
Protokół zatrzymania T. D. (1) oraz badania stanu trzeźwości	8- 11v		
Protokół zatrzymania D. Ł. (1) oraz badania stanu trzeźwości	12- 15v		
Protokoły oględzin miejsca i rzeczy	16- 15v, 19- 20v		
Niebieska Karta	40- 43		

Protokoły oględzin osoby	53- 62, 128- 135		
Wydruk wiadomości sms od R. C. (1) do T. D.	66- 75, 401- 426		
Wydruk wiadomości sms od R. C. (1) do M. F.	86- 121, 480- 481, 485- 488		
Dokumentacja leczenia R. C. (1)	140 -145		
Wyrok SR w Grójcu III K 660/14 z dnia 16.07.2015 r.	186- 186v		
Opinia sądowo-psychiatryczna dot. R. C. (1)	188- 190		
Opinia sądowo-psychiatryczna dot. T. D. (1)	191- 193		
Opinia lekarza medycyny sądowej	677- 683, 721- 724		
Karta K.	785- 785v 787- 787v, 996- 996v		
C. z pkt IV zarzucony R. C. (1) M. F. (1) od wielu lat żyła w nieformalnym związku z R. C. (1). W czerwcu 2012 r. postanowili sformalizować swój związek i pobrali się. Kiedy w 2014 r. poinformowała męża, że zamierza od niego odejść, wtedy zaczęło się przejawiać jego agresywne zachowanie. R.	Częściowo wyjaśnienia R. C. (1)	124- 126, 146- 148, 152v, 379- 379v, 514, 578v, 579, 607v, 641, 660v, 661, 791- 792	

C. (1) wydzwaniał do żony, straszył ją, śledził, uniemożliwiał jej spanie. R. C. (1) popychał ją, raz wepchnął ją do miski z wodą. Uderzał ją pięścią w plecy oraz mówił, że „teraz się bawimy”, nie dał jej spać. Wysyłał mi różne sms-y, o treści ”ćpunie do mnie, gdzie są piloty a potem będzie rewolucja” „przysięgam ci na wszystkie świętości po tym wyroku jeśli ćpun choć raz zagości na alejach pierwszy on potem ty żegnam”, a także „urządę ci z życia piekło”. Podczas wszczynanych awantur przez R. C. niszczył przedmioty domowego użytku jak pilot od dekodera i telewizora, zbił wazon na wiaty, zniszczył pierścionek należący do M. F.. Często kopał w drzwi, rzucał różnymi przedmiotami w ściany. Podczas jednej z awantur wbił we framugę drzwi nóż. Podczas awantur niejednokrotnie szarpał małżonkę za ramię, popychał i ubliżał jej np. „dziwko”, „kurwo” czy „szmato”. Awantury w mieszkaniu małżonków miały miejsce prawie codziennie R. C. wysyłał do małżonki także zdjęcia o treści pornograficznej. Straszył żonę w różny sposób, np. mówił, że coś sobie zrobi. Mówił, że jej kot nie żyje, albo że on coś zrobi jej kotom. Niszczył jej ubrania. R. C. nadużywał alkoholu.

<p>W lutym 2016 r. M. F. (1) pisała pracę certyfikacyjną. Mąż cały czas ją zastraszał. R. C. przez otwór w ścianie wrzucał butelki do pokoju, w którym M. F. siedziała i pisała pracę. Jedynie z pomocą córki J., która nie pozwalała ojcu zbliżyć się do M. F., udało się jej ukończyć pracę.</p> <p>R. C. ciągle mówił, że coś zrobi małżonce i T. D. (1), że go zadźga, zrobi „kuj kuj”. Najpierw miał zginąć T. D. później żona. M. F. wzywała do mieszkania Policję dwukrotnie. W lutym 2016 r. zgłosiła się do dzielnicowego z prośbą o pomoc. Dzielnicowy przeprowadził kilka rozmów z R. C., w tym w jego miejscu zamieszkania. W trakcie jednej z rozmów telefonicznych przekazał dzielnicowemu, że: „Upierdoli tą swoją sukę i ma gdzieś organy ścigania”. Zrobi co mu się podoba.</p> <p>Dnia 10 czerwca 2016 roku R. C. (1) przed wyjściem z domu pokazał małżonce stalowy nóż, pomachał nim i powiedział: „ja wam teraz pokażę”.</p>			
<p>Wyjaśnienia oskarżonego T. D. (1)</p>	<p>45- 48, 78- 79, 427v- 428, 578v, 792- 792v</p>		
<p>Zeznania oskarżycielki posiłkowej M. F. (1)</p>	<p>21- 22, 33- 35, 84- 85, 429- 430v, 578v, 579, 819- 822</p>		

Zeznania świadka J. F.	589- 593	
Zeznania świadka P. Z. (1)	136- 138, 513v- 514, 825	
Zeznania świadka M. P.	263-264, 517- 519	
Zeznania świadka M. M. (1)	266- 267, 514- 514v	
Zeznania świadka H. L.	607v	
Protokół zatrzymania R. C. (1) oraz badania stanu trzeźwości	3- 7v	
Wydruk wiadomości sms od R. C. (1) do T. D.	66- 75, 401- 426	
Wydruk wiadomości sms od R. C. (1) do M. F.	86- 121, 480- 481, 485- 488	
Opinia sądowo-psychiatryczna dot. R. C. (1)	188- 190	
Płyta CD i oględziny nagrań na płycie	199, 261- 262	
Pismo z punktu informacyjno-konsultacyjnego D. B. (...) W.	209- 210	
List M. F. (1) do T. D.	372- 377	
Sms-y od R. C. (1) do córki	482-484	
Karta K.	785-785v	

0.1. Fakty uznane za nieudowodnione			
Lp.	Oskarżony	C. przypisany oskarżonemu (ewentualnie zarzucany, jeżeli czynu nie przypisano)	
Przy każdym czynie wskazać fakty uznane za nieudowodnione	Dowód	Numer karty	
2. OCena DOWÓDÓW			
0.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów			
Lp. faktu z pkt 1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu	
C. z pkt I, II, III zarzucone R. C. (1) C. zrzucony D. Ł. (1) C. zarzucony T. D. (1).	Częściowo wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1)	Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego w części, tj. w zakresie w jakim przyznał się on do popełnienia czynu z pkt II a więc kierowania pojazdem mechanicznym po drodze publicznej pomimo orzeczonego przez sąd zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Ponadto Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego, który potwierdził, iż w dniu 10 czerwca 2016 r. między nim a T. D. (1) i D. Ł. (1) doszło do konfrontacji fizycznej, w wyniku której została wybita	

		<p>szyba w samochodzie oskarżonego. Przyznał, że posiadał w samochodzie nóż. W trakcie składania wyjaśnień w postępowaniu przygotowawczym naszkicował nóż, który tego dnia miał mieć na miejscu zdarzenia. Wyjaśnił, że był to nóż z płaski o długości 20 cm, nie wie jakiej długości było ostrze ale miało ząbki. Był to nóż z niezbędnika harcerskiego.</p> <p>W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie w szczególności dokumentacji sporządzonej przez funkcjonariuszy na miejscu zdarzenia oraz w wyjaśnieniach pozostałych oskarżonych jak i zeznaniach oskarżycielki posiłkowej.</p>	
<p>Wyjaśnienia oskarżonego T. D. (1)</p>	<p>Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu udziału w bójce. Wyjaśnienia oskarżonego Sąd w całości obdarzył przymiotem wiarygodności. W dniu 10 czerwca 2016 r. R. C. (1) kilkakrotnie dzwonił i wysyłał SMS-y oskarżonemu grożąc również jego matce. Tego dnia był umówiony na spotkanie z M.. Z racji tego, że spożywał alkohol, do W. zawiozła go samochodem jego matka</p>		

M. D. (1). Towarzyszył im D. Ł. (1). Wtedy spotkał R. C. (1), który wyszedł z pojazdu i zaczął wymachiwać nożem kierując przy tym wyzwiska. Na widok D. Ł. wrócił do pojazdu. T. D. podszedł do jego samochodu i zaczęła się szarpanina. Obok niego stał D. Ł. (1), który również zaczął się szarpać z R. C. wtedy gdy oskarżony zwrócił się w kierunku M. F. (1) i jej córki. Później R. C. odjechał na pewien czas i wrócił, wtedy znów doszło między nimi do spięcia. Oskarżony widział, że R. C. trzymał w ręku nóż, siedział on cały czas w samochodzie. Oskarżony słyszał odłamki spadającego szkła. Na etapie postępowania sądowego nie pamiętał co miał dokładnie R. C. (1), chyba nóż, ostre narzędzie.

Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie w szczególności dokumentacji sporządzonej przez funkcjonariuszy na miejscu zdarzenia, w zeznaniach oskarżycielki posiłkowej, wyjaśnieniach D. Ł. (1) oraz w części w wyjaśnieniach oskarżonego R. C. (1). Drobne nieścisłości przebiegu zdarzenia w stosunku do relacji oskarżycielki posiłkowej czy też wyjaśnień

	<p>oskarżonego D. Ł. (1) w ocenie sądu mogły być wynikiem dynamicznego przebiegu bójkii oraz działania oskarżonego pod wpływem alkoholu.</p> <p>W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenia w zeznaniach oskarżycielki posiłkowej jak i świadka J. F., a także w zeznaniach funkcjonariusza Policji P. Z. (2).</p>	
<p>Wyjaśnienia oskarżonego D. Ł. (1)</p>	<p>Wyjaśnienia oskarżonego Sąd do zasady obdarzył przymiotem wiarygodności. Oskarżony wyjaśnił, iż kiedy pojawił się na miejscu zdarzenia, R. C. (1) podjechał swoim samochodem a następnie z niego wyskoczył trzymając w ręku nóż podobny do myśliwskiego i wymachiwał nim w kierunku T. D.. Oskarżony podszedł do nich. Na widok D. Ł. oskarżony R. C. (1) wrócił do swojego pojazdu. T. D. i R. C. (1) szarpali się przy otwartych drzwiach pojazdu. Podbiegł do samochodu aby bronić T. D.. R. C. przez cały czas machał nożem. Odciągnął T. D. następnie uderzył pięścią w twarz R. C.. Szarpiąc się z kierowcą wybił szybę w lewych przednich drzwiach. Na etapie postępowania sądowego nie pamiętał już czy R. C. miał nóż czy klucze.</p>	

	<p>Wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie w materiale dowodowym zgromadzonym w niniejszej sprawie w szczególności dokumentacji sporządzonej przez funkcjonariuszy na miejscu zdarzenia w zeznaniach oskarżycielki posiłkowej, wyjaśnieniach T. D. (1) oraz w części w wyjaśnieniach oskarżonego R. C. (1). Drobne nieścisłości przebiegu zdarzenia w stosunku do relacji oskarżycielki posiłkowej czy też wyjaśnień oskarżonego T. D. (1) w ocenie sądu mogły być wynikiem dynamicznego przebiegu bójki oraz działania oskarżonego pod wpływem alkoholu.</p>	
Zeznania świadka M. F. (1)	<p>Zeznania oskarżycielki posiłkowej odnośnie przedmiotowych czynów sąd uznał za w pełni wiarygodne. W dniu 10 czerwca 2016 r. R. C. (1) zaczął wydzwaniać do T. D. (1). W rozmowie straszył go i poniżał, w związku z tym, iż ten spotykał się z oskarżycielką posiłkową. Prowokował go do przyjazdu do M. F. gdyż w tym dniu miała imieniny. R. C. (1) pokazał oskarżycielce posiłkowej stalowy nóż a następnie wyszedł z domu aby spotkać się w T. D. (1). M. F. (1) chcąc zapobiec spotkaniu obu mężczyzn wyszła z mieszkania wraz</p>	

z córką J. F.. R. C. (1) jeździł samochodem za żoną i córką. Swoim samochodem podjechał R. C. (1), który wołał T. D.. T. D. podszedł do samochodu i próbował przez otwartą szybę uderzyć R. C. pięścią. Koło samochodu stał jeszcze jeden mężczyzna ale oskarżycielka posiłkowa nie zwracała na niego uwagi ponieważ chciała rozdzielić obu mężczyzn. R. C. odjechał. Kiedy powrócił na miejsce zdarzenia zaczął się ponownie szarpać z T. D.. Drzwi samochodu były otwarte od strony kierowcy. W trakcie zajścia w samochodzie zbiła się szyba. Nie wie kto wybił szybę, w którym momencie szarpaniny to się stało i czy zrobiono to umyślnie. W trakcie szarpaniny widziała, że R. C. trzymał w ręku nóż. Nie był to nóż kuchenny, miał stalową rękojeść i na pewno był składany. Machał tym nożem, jednak nikogo nie zranił. W szarpaninie brał udział R. C. oraz T. D., nie widziała tam nikogo innego. Po próbach rozdzielenia napastników przez przechodniów, R. C. ostatecznie odjechał z miejsca zdarzenia.

Zeznania oskarżycielki posiłkowej są spójne i logiczne, wzajemnie się uzupełniają przede wszystkim z wyjaśnieniami

	<p>oskarżonych T. D. oraz D. Ł. (1). Drobne nieścisłości które pojawiają się w relacjach tych osób w ocenie Sądu wynikają z dynamicznego przebiegu zdarzeń, a także konieczności sprawowania przez oskarżycielkę posiłkową opieki na małoletnią córką w trakcie przedmiotowego zdarzenia.</p>	
Zeznania świadka J. F.	<p>Zeznania tego świadka sąd w całości obdarzył przymiotem wiarygodności. W dniu imienin jej matki (10 czerwca 2016 r.) ojciec zaczął dzwonić do T. D., klócił się umawiał się z nim na konkretną godzinę. Ojciec ubrał się, wziął nóż. Kiedy chodziła wraz z matką na dworze, ojciec jeździł za nimi. Matka dzwoniła do T. D. aby ten nie przyjeżdżał ale i tak doszło do spotkania między nimi na ul. (...). Zaczęli się szarpać, u ojca w samochodzie była zbita szyba. Pojawił się kolega T. D.. Oni się bili, ojciec odjechał, na czole i rękach miał pocięcia. Nie wie kto wybił szybę w samochodzie.</p> <p>Zeznania tego świadka znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym w szczególności z zeznaniami oskarżycielki posiłkowej jak i wyjaśnieniami</p>	

	oskarżonych T. D. (1) i D. Ł. (1).	
Zeznania świadek M. D. (1)	<p>Zeznania tego świadka są uznał za wiarygodne w całości. W dniu 10.06.2016 r. jej syn T. D. otrzymał od R. C. smsy, których obrażał świadka. Syn chciał pojechać na spotkanie do W. z M. F. (1). Świadek zawiozła syna i jego kolegę D. do W., gdyż tego dnia syn spożywał alkohol. Syn z kolegą wysiedli na Al. (...), świadek zaś poszukiwała miejsca do zaparkowania pojazdu. Znalazła je przy ul. (...), wysiadła z pojazdu i czekała na syna. W pewnej chwili na wysokości jej pojazdu zatrzymał się swoim samochodem R. C. (1). Odkręcił szybę pojazdu i wymachując nożem krzyczał w kierunku świadka: „ja cię załatwię suko. Będiesz odpowiadała za zabicie szyby, będziesz zdychała suko”. Po chwili odjechał.</p> <p>Zeznania tego świadka są spójne i logiczne. Wraz z wyjaśnieniami oskarżonych T. D., D. Ł. oraz oskarżycielki posiłkowej układają się w sensowną całość.</p>	
Zeznania świadka P. D.	<p>Zeznania tego świadka są uznał za wiarygodne. W dniu 10 czerwca 2016 r. świadek będący funkcjonariuszem Policji, przyjechał na miejsce zdarzenia. Widział wybitą</p>	

	<p>szybę w samochodzie R. C., który ponadto oświadczył, iż nie ma żadnego noża. Jeden z mężczyzn p. Ł. miał rozcięty mały palec prawej dłoni ale nie potrafił powiedzieć czy to jest wynikiem bójki czy też skaleczenia się o wybitą szybę.</p> <p>Zeznania świadka korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, który sąd obdarzył przymiotem wiarygodności.</p>	
<p>Zeznania świadka J. B. (2)</p>	<p>Zeznania tego świadka sąd uznał za wiarygodne. W dniu przedmiotowego zdarzenia świadek będący funkcjonariuszem Policji konwojował oskarżonego R. C. do szpitala, oskarżony nie był wtedy agresywny. Widział u oskarżonego obrażenia.</p> <p>Zeznania świadka korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, który sąd obdarzył przymiotem wiarygodności.</p>	
<p>Protokół zatrzymania R. C. (1) oraz badania stanu trzeźwości</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne w całości pozostałe dowody i dokumenty, zgromadzone w aktach sprawy – zostały one pozyskane zgodnie z obowiązującymi przepisami, dokumenty zaś sporządzone przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc</p>	

	tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych.
Protokół zatrzymania T. D. (1) oraz badania stanu trzeźwości	
Protokół zatrzymania D. Ł. (1) oraz badania stanu trzeźwości	
Protokoły oględzin miejsca i rzeczy	
Niebieska Karta	
Protokoły oględzin osoby	
Wydruk wiadomości sms od R. C. (1) do T. D.	
Wydruk wiadomości sms od R. C. (1) do M. F.	
Dokumentacja leczenia R. C. (1)	
Wyrok SR w Grójcu III K 660/14 z dnia 16.07.2015 r.	
Opinia sądowo-psychiatryczna dot. R. C. (1)	
Opinia sądowo-psychiatryczna dot. T. D. (1)	
Opinia lekarza medycyny sądowej	

Karta K.		
<p>C. z pkt IV zarzucony R. C. (1)</p>	<p>W niewielkiej części wyjaśnienia R. C. (1)</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego jedynie w niewielkiej części. Na etapie postępowania sądowego przyznał, że pomiędzy nim a M. F. (1) były sprzeczki. Używał wobec niej słów „suka” kiedy był zdenerwowany. W nocy wyrzucał żonie, że zadaje się z nieodpowiednim, niewykształconym mężczyzną. Gdy ją przycisnął to mówiła, że zamierza skończy romans. Oskarżony przyznał się do wiadomości sms, które miał wysyłać do M. F. (1) kiedy był zdenerwowany.</p> <p>W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie przede wszystkim w zeznaniach oskarżycielki posiłkowej M. F. (1) jak i J. F..</p>
<p>Wyjaśnienia oskarżonego T. D. (1)</p>	<p>W zakresie czynu znęcania się z pkt IV, sąd uznał za wiarygodne wyjaśnienia oskarżonego. Nie raz był on świadkiem awantur pomiędzy oskarżycielką posiłkową a R. C. (1), kiedy to stał pod oknem ich mieszkania. Słyszał wtedy jak oskarżony ubliża i wyzywa M. F. (1) i jej córkę J.. T. D. był również świadkiem rozmów telefonicznych oskarżycielki posiłkowej z R. C. kiedy ten miał ubliżać</p>	

	<p>i grozić M. F. (1). M. F. (1) wraz z córką uciekały z domu i przyjeżdżały do oskarżonego T. D. do miejscowości Ł. aby nie przebywać z R. C. (1). R. C. wielokrotnie dzwonił również do oskarżonego T. D. w szczególności pod wpływem alkoholu, wyzywał go wtedy i groził mu wtedy.</p> <p>Wyjaśnienia oskarżonego korespondują z pozostałym materiałem dowodowym, który sąd obdarzył przymiotem wiarygodności.</p>	
<p>Zeznania oskarżycielki posiłkowej M. F. (1)</p>	<p>Zeznania oskarżycielki posiłkowej sąd w całości obdarzył przymiotem wiarygodności. M. F. (1) od wielu lat żyła w nieformalnym związku z R. C. (1). W czerwcu 2012 r. postanowili sformalizować swój związek i pobrali się. Kiedy w 2014 r. poinformowała męża, że zamierza od niego odejść, wtedy zaczęło się przejawiać jego agresywne zachowanie. R. C. (1) wydzwaniał do niej, straszył ją, śledził, uniemożliwiał jej spanie. R. C. (1) popychał ją, raz wepchnął ją do miski z wodą. Uderzał ją pięścią w plecy oraz mówił, że „teraz się bawimy”, nie dał jej spać. Wysyłał jej różne sms-y, o treści ”ćpunie do mnie, gdzie są piloty a potem będzie rewolucja” „przysięgam ci</p>	

na wszystkie świętości po tym wyroku jeśli ćpun choć raz zagości na alejach pierwszy on potem ty żegnam”, a także „urządę ci z życia piekło”. Podczas wszczynanych awantur przez R. C. niszczył przedmioty domowego użytku jak pilot od dekodera i telewizora, zbił wazon na wiaty, zniszczył pierścionek należący do oskarżycielki posiłkowej. Często kopał w drzwi, rzucał różnymi przedmiotami w ściany. Podczas jednej z awantur wbił we framugę drzwi nóż. Podczas awantur niejednokrotnie szarpał oskarżycielkę posiłkową za ramię, popychał i ubliżał jej np. „dziwko”, „kurwo” czy „szmato”. Awantury w mieszkaniu małżonków miały miejsce prawie codziennie R. C. wysyłał do niej także zdjęcia o treści pornograficznej. Straszyl ją w różny sposób, np. mówił, że coś sobie robi. Mówił, że jej kot nie żyje, albo że on coś robi jej kotom. Niszczył jej ubrania. R. C. nadużywał alkoholu.

W lutym 2016 r. M. F. (1) pisała pracę certyfikacyjną. Mąż cały czas ją zastraszał. R. C. przez otwór w ścianie wrzucał butelki do pokoju, w którym M. F. siedziała i pisała pracę. Jedynie z pomocą córki J., która nie pozwalała ojcu zbliżyć się do M. F., udało się jej ukończyć pracę. R. C.

	<p>ciągle mówił, że coś zrobi małżonce i T. D. (1), że go zadźga, zrobi „kuj kuj”. Najpierw miał zginąć T. D. później żona. M. F. wzywała do mieszkania Policję dwukrotnie. W lutym 2016 r. zgłosiła się do dzielnicowego z prośbą o pomoc. Od dzielnicowego wie, że R. C. dzwonił do niego pijany i mówił coś o nożu. W dniu 10 czerwca 2016 roku R. C. (1) przed wyjściem z domu pokazał oskarżycielce posiłkowej stalowy nóż, pomachał nim i powiedział: „ja wam teraz pokażę”.</p> <p>W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego znajdują potwierdzenie przede wszystkim w zeznaniach świadka J. F., P. Z. (1) oraz częściowo w wyjaśnieniach oskarżonego R. C..</p>	
<p>Zeznania świadka J. F.</p>	<p>Zeznania tego świadka sąd w całości uznał za wiarygodne. W okresie 2014 r.- 2016 r. mieszkali we trójkę, tatę widziała na co dzień. Wtedy awantury były codziennie, kradniecie rzeczy, obrażanie, bicie matki i świadka. Mówił do matki, że jest szmatą, dziwką, prostytutką. Mówił do niej że: „zajebię cię i twojego chłopaka, całe osiedle się za tobą ogląda”. Jak matka myła podłogę to ojciec ją rzucił na podłogę. W nocy potrafił przyjść i ją kopać</p>	

	<p>jak spała. Kiedy matka siedziała w pokoju i pisała pracę on nie dawał jej pisać. Kiedy chciała pomóc matce ojciec ją popchnął i upadła. Świadek codziennie budziła się żeby sprawdzić w nocy czy matka oddycha. Widziała na rękach matki siniaki. Na przełomie 2015/ 2016 ojciec wbił nóż w ścianę. Matka często przebywała w pokoju świadka z obawy przed mężem. Ojciec mówił, że zabije kota.</p> <p>Zeznania świadka są spójne i logiczne, wzajemnie się uzupełniają z zeznaniami oskarżycielki posiłkowej M. F. (1).</p>	
<p>Zeznania świadka P. Z. (1)</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania tego świadka będącego dzielnicowym. Na początku 2016 r. M. F. (1) zgłosiła się do dzielnicowego z prośbą o pomoc w związku z agresywnym zachowaniem jej męża. Z relacji oskarżycielki posiłkowej wie, że oskarżony miał wyzywać ją od kurew, suk, groził że zrobi porządek z T. D. (1), z którym spotykała się M. F.. Oskarżony pozostawał na utrzymaniu małżonki. Świadek przeprowadził kilka rozmów z R. C. w tym w jego miejscu zamieszkania. W trakcie jednej z rozmów telefonicznych oskarżony przekazał świadkowi, że: „Upierdoli tą swoją sukę i ma gdzieś organy</p>	

	<p>ścigania”. Zrobi co mu się podoba.</p> <p>Zeznania tego świadka pozostają zbieżne z relacjami oskarżycielki posiłkowej, również oskarżony R. C. potwierdził okoliczności kontaktowania się z dzielnicowym.</p>	
Zeznania świadka M. P.	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania tego świadka. Świadek będąc córką M. F. (1) mieszkała wspólnie z matką i oskarżonym do końca 2008 r. wtedy też słyszała od matki o agresywnym zachowaniu oskarżonego wobec niej. W okresie od września 2014 r. do czerwca 2016 r. odwiedzała matkę i oskarżonego średnio 2-3 razy w miesiącu. W tym okresie widziała, że R. C. wysyłał matce bardzo obraźliwe sms-y, przewijały się tam groźby. W domu oskarżony krzyczał na matkę. Podczas jednej z kłótni, kiedy była słyszała jak mówił do niej „Ty krowo, ty wrono”. Z tego względu świadek przestała odwiedzać matkę. Wie, że doszło do takiej sytuacji, że R. C. obsikał mamie samochód, mówił jej: „Ja cię dopadnę, ja pokażę”. Podczas jednej z awantur R. C. kopną jej matkę. Świadek namawiała matkę aby zgłosiła to na policję. W przedmiotowym okresie nie była jednak naocznym świadkiem przemocy</p>	

	<p>oskarżonego wobec jej matki.</p> <p>Zeznania tego świadka pozostają zbieżne z relacjami oskarżycielki posiłkowej jak i J. F..</p>	
<p>Zeznania świadka M. M. (1)</p>	<p>Swąd obdarzył przymiotem wiarygodności zeznania tego świadka. Nie była ona wprawdzie naocznym świadkiem agresji oskarżonego wobec M. F., jednakże z jej relacji wie, że R. C. nadużywał alkoholu i pod jego wpływem awanturował się. Na początku miały być ataki słowne, później miało dochodzić do rękoczynów. Nie widziała obrażeń na ciele oskarżycielki posiłkowej. R. C. wysyłał do swojej małżonki obraźliwe i wulgarne wiadomości, w tym także zdjęcia aktów seksualnych pomiędzy nim a obcą kobietą. Były to zdjęcia intymnych części ciała. Kiedy M. F. pisała pracę certyfikacyjną wówczas jej córka J. musiała stać ze szczotką w drzwiach i odganiać ojca z pokoju żeby jej nie przeszkadzał. Oskarżony czepiał się jej, że utrudnia mu kontakt z córką.</p> <p>W tym zakresie relacje procesowe świadka są spójne i znajdują potwierdzenia w zeznaniach oskarżycielki posiłkowej jak i J. F..</p>	

<p>Zeznania świadka H. L.</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne zeznania tego świadka. Świadek z mieszkania, które zamieszkiwał R. C., sąsiadującego z jego lokalem, słyszał często krzyki i ostre klótnie. Zdarzały się krzyki kobiecego i męskiego głosu, nie słyszał jednak konkretnych wyrazów. Nie potrafi ocenić która ze stron była pokrzywdzoną.</p> <p>Zeznania świadka korespondują z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym.</p>	
<p>Protokół zatrzymania R. C. (1) oraz badania stanu trzeźwości</p>	<p>Sąd uznał za wiarygodne w całości pozostałe dowody i dokumenty, zgromadzone w aktach sprawy – zostały one pozyskane zgodnie z obowiązującymi przepisami, dokumenty zaś sporządzone przez osoby do tego uprawnione, stosownie do regulacji określających ich formę i treść, stanowiąc tym samym wierne odzwierciedlenie okoliczności w nich opisanych.</p>	
<p>Wydruk wiadomości sms od R. C. (1) do T. D.</p>		
<p>Wydruk wiadomości sms od R. C. (1) do M. F.</p>		

Opinia sądowo- psychiatryczna dot. R. C. (1)			
Płyta CD i oględziny nagrań na płycie			
Pismo z punktu informacyjno- konsultacyjnego D. B. (...) W.			
List M. F. (1) do T. D.			
Sms-y od R. C. (1) do córki			
Karta K.			
<i>0.1.Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)</i>			
Lp. faktu z pkt 1.1 albo 1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu	
<i>C. z pkt I, III i IV zarzucone R. C. (1) C. zrzucony D. Ł. (1) C. zarzucony T. D. (1).</i>	W części wyjaśnienia oskarżonego R. C. (1)	Wyjaśnienia oskarżonego odnośnie czynu z pkt I i III oraz IV Sąd uznał w zdecydowanej większości za niewiarygodne. Oskarżony wyjaśnił, że w dniu 10.06.2016 r. T. D. i D. Ł. (1) napadli na niego kopiąc w samochód. D. Ł. miał na ręku kastet. Próbował się bronić był w środku samochodu. Bronił się tym co miał pod ręką. Został przez nich pobity. Nie brał udziału	

		<p>w bójce nie groził żadnej osobie że pozbawi ją życia. Oskarżony w niektórych wyjaśnieniach wskazywał, iż nie miał noża. Takie wyjaśnienia są sprzeczne ze zgromadzonym materiałem dowodowym. Okoliczność posługiwania się przez oskarżonego nożem potwierdziła oskarżycielka posiłkowa, pozostali oskarżeni, świadek J. F. oraz M. D. (1). Na etapie postępowania przygotowawczego sam oskarżony również wskazał, że miał przy sobie nóż, nie pamięta jednak czy nim się bronił. Naszkicował również jego wygląd.</p> <p>Oskarżony nie przyznał się także do znęcania się nad M. F. (1). Wyjaśnił, iż nigdy jej nie uderzył, nie popychał, nie szarpał, nie zniszczył żadnej rzeczy w domu. Nie był złośliwy wobec żony.</p> <p>W tym zakresie wyjaśnienia oskarżonego stoją w ewidentnej sprzeczności z pozostałym zgromadzonym w niniejszej sprawie materiałem dowodowym, który sąd obdarzył przymiotem wiarygodności.</p>
Zeznania świadka M. U.	Zeznania tego świadka sąd uznał za niewiarygodne. Świadek będąca siostrą oskarżonego R. C. zaprzecza jego agresywnemu	

	<p>zachowaniu. Swoją wiedzę opiera jednakże na tym ,iż oskarżony nigdy nie informował jej o swoich problemach w rodzinie. M. F. również nie skarżyła się świadkowi na klótnie, znęcanie się nad nią czy też molestowanie.</p> <p>Zeznania tego świadka nie znajdują potwierdzenia w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym. Nie była ona naocznym świadkiem wydarzeń rozgrywających się w mieszkaniu małżonków. Informacje zdobyła od oskarżonego podczas wizyty u niego w Areszcie Śledczym.</p>	
Zeznania świadka R. K.	<p>W ocenie Sądu zeznania tych osób nie są przydatne do poczynienia ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie. Świadcowie ci wprawdzie wskazują na poprawne relacje między małżonkami, jednakże nie utrzymywali z nimi stałych kontaktów. Ponadto świadek H. W. znała jedynie R. C. i to od niego posiadała wiedzę na temat sytuacji w domu.</p>	
Zeznania świadka H. W.		
Zeznania świadka S. P.		
<p>3. PODSTAWA PRAWNA WYROKU</p>		

	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Oskarżony	
#	3.1. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania zgodna z zarzutem	I, 6 i 7	R. C. (1) D. Ł. (1) T. D. (1)
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
<p>Zgromadzony w sprawie materiał dowodowy, jego wszechstronna analiza, wykazały jednoznacznie, iż oskarżeni, R. C. (1), D. Ł. (1) oraz T. D. (1), dopuścili się zarzucanego im czynu udziału w bójce. Przy czym zachowanie oskarżonego R. C. (1) wypełniło znamiona art. 159 k.k., zaś oskarżonych D. Ł. (1) oraz T. D. (1) z art. 158 § 1 k.k.</p> <p>Przez udział w bójce rozumie się udział w starciu przynajmniej trzech osób, z których każda jest jednocześnie napastnikiem i broniącym się (A. Zoll w Kodeks Karny. Komentarz., tom II, Zakamycze 2006, s. 361). Na podkreślenie w tym miejscu zasługuje stanowisko Sądu Apelacyjnego w Krakowie zgodnie z którym „przepis art. 158 k.k. nie określa sposobu udziału w bójce, co oznacza, że może to być każda forma świadomego współdziałania jej uczestników. Do przyjęcia</p>			

udziału w tym przestępstwie (bójce lub pobiciu) wystarczy świadome połączenie działania jednego ze sprawców z działaniem drugiego człowieka lub grupy osób przeciwko innemu człowiekowi lub grupie ludzi.” (wyrok S.A. w Krakowie z dnia 12 lipca 2012 r., sygn. akt II AKa 108/12, KZS 2012, z. 9, poz. 38).

W doktrynie przyjmuje się, iż dla właściwej oceny zajścia istotne znaczenie ma jego początek, tj. ustalenie: kto, kogo i w jakim celu zaatakował; czy było to starcie wzajemne, czy też atak jednej strony na drugą (por. J. Bafia i in., Komentarz, s. 112). Jest to tym istotniejsze, że osoby napadnięte mają prawo do skutecznej obrony, może się więc zdarzyć, iż uzyskają one przewagę, co nie zmienia automatycznie ich roli, chyba że atak już ustał, a pierwotnie napadnięci atakują pokonanych przeciwników dla wywarcia zemsty (stają się wówczas napastnikami).

Znamię udziału w bójce wypełnia nie tylko zadawanie ciosów, lecz także wszelkie inne formy zachowania, które w zbiorowym działaniu przyczyniają się do niebezpiecznego charakteru zajścia, jak np. podawanie niebezpiecznych

przedmiotów (narzędzi), przytrzymywanie ofiary, blokowanie drogi ucieczki itp. (por. wyr. SA w Krakowie z 12 X 2000 r., II Aka 169/00, KZS 2000, nr 11, poz. 42).

Podmiotem przestępstwa z art. 158 § 1 k.k. jest każdy, kto w jakikolwiek sposób bierze udział w bójce, niezależnie od tego czy jego osobisty udział wykazuje cechy działania niebezpiecznego dla życia lub zdrowia człowieka, a także niezależnie od tego czy można mu przypisać zadanie ciosu powodującego następstwa, o których mowa w § 2 lub 3 art. 158 k.k. Odpowiedzialność za udział w bójce ma charakter wspólnej odpowiedzialności osób biorących udział w takim zdarzeniu. (wyrok S.A. w Krakowie z 13.02.2008 r. II Aka 5/08)

Ze względu na najczęściej dynamiczny przebieg, bójka może przekształcić się w pobicie, jednakże w ocenie Sądu w realiach niniejszej sprawy nie miało to miejsca.

Określony w art. 158 § 1 udział w bójce jest przestępstwem umyślnym, które wymaga zamiaru bezpośredniego co do samego uczestnictwa w zajściu, natomiast znamię jego niebezpiecznego charakteru (tj. narażenia

życia lub zdrowia człowieka na bezpośrednie niebezpieczeństwo) może być objęte zamiarem ewentualnym (por. wyr. SN z 7 IV 1975 r., II KRN 10/75, OSNPG 1976, nr 3, poz. 20).

Co do zasady uczestnikom bójki nie przysługuje prawo do obrony koniecznej, gdyż każdy z nich znajduje się w sytuacji zarówno napadniętego, jak i napastnika. Możliwa jest natomiast taka sytuacja, gdy osoba postronna, która nie angażuje się po stronie któregośkolwiek z biorących udział w bójce, a więc nie będąc jej uczestnikiem stara się jej zapobiec w jakikolwiek sposób (np. przez rozdzielenie bijących się), działa w obronie koniecznej. Natomiast nie działa w obronie koniecznej ten, kto włącza się do bójki w celu przyjsia z pomocą jednemu z jej uczestników, bo w ten sposób powiększa krąg bijących się, potęgując tym samym niebezpieczeństwo dla życia i zdrowia uczestników zajścia lub znajdujących się w pobliżu osób (wyrok SN z 26 lipca 1971 r., IV KR 119/71, OSNKW 1971, nr 12, poz. 190, z glosą Krukowskiego, OSP 1972, z. 2, poz. 36).

Przestępstwo zaś z art. 159 kk jest kwalifikowane ze względu

na stosowanie przez sprawcę niebezpiecznych przedmiotów, które znacznie podnoszą ryzyko wywołania poważnych skutków. Na podstawie art. 159 kk odpowiada tylko ten spośród uczestników bójki lub pobicia, który biorąc udział w takim zajściu używa broni palnej, noża lub innego podobnie niebezpiecznego przedmiotu, a nie inna osoba biorąca w nim udział. Podmiotem przestępstwa z art. 159 kk może być – w odróżnieniu od przestępstwa z art. 158 kk – nie każdy uczestnik bójki lub pobicia, ale tylko taki, który używa broni palnej, noża lub innego niebezpiecznego przedmiotu. Przy tym należy wskazać, że przepis art. 159 kk pochłania w całości znamiona przestępstwa przewidzianego w art. 158 § 1 kk; innymi słowy występki z art. 159 kk pozostaje w zbiegu pozornym (pomijalnym) z występkiem z art. 158 § 1 kk, bo każda bójka lub pobicie z użyciem niebezpiecznego przedmiotu z art. 159 kk mieści w swym zakresie wzięcie udziału w bójce lub pobiciu z art. 158 § 1 kk (por. wyrok SN z 30 września 1977 r., IV KR 183/77).

W zakresie podmiotowym analizowanego zajścia znaleźli się trzej oskarżeni,

przy czym trudno ustalić kto zadał pierwszy cios inicjując w ten sposób walkę. Wiadomym jest natomiast, iż pierwsza wymiana ciosów nastąpiła między R. C. (1) i T. D. (1) i niezwłocznie dołączył do nich D. Ł. (1).

Na gruncie przedmiotowej sprawy nie budzi wątpliwości, iż do sytuacji konfliktowej uczestników zdarzenia doprowadziła relacja partnerska oskarżonego T. D. z żoną oskarżonego R. C.. Konfrontację poprzedziła rozmowa telefoniczna R. C. z T. D., po której ten pierwszy wziął nóż i wyszedł z mieszkania. Spotkaniu oskarżonych towarzyszyły wzajemne groźby i obelgi. Narastające sytuacje konfliktowe doprowadziły zaś do agresji fizycznej z obu stron. Podczas zdarzenia oskarżony R. C. groził T. D. nożem, którym wymachiwał również podczas starcia fizycznego z T. D. oraz D. Ł. (1). Oskarżony D. Ł. (1) działaniem swym dał wyraz solidarności z D., uprzednio szamoczącym się z C.. Zważyć przy tym należy, że w czasie zdarzenia zarówno D., jak i Ł., znajdowali się w stanie znacznego upojenia alkoholowego, co wynika z ich własnych deponycji, a także znajduje potwierdzenie w otrzymanych wynikach pomiarów trzeźwości (T.

D. (1) I badanie 0,42 mg/l, II badanie 0,42 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu), zaś D. Ł. (1) (I badanie 0,22 mg/l, II badanie 0,22 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu). Okoliczność ta po części wyjaśnia nieuzasadnione i agresywne reakcje T. D. i D. Ł. (1), względem R. C. (1).

Wszyscy oskarżeni działali przy tym w pełni świadomi konsekwencji podejmowanych czynów. Decydując się na posłużenie w konfliktowej sytuacji argumentem siły fizycznej- szarpaniny pomiędzy T. D. a R. C., posłużenie się przez tego drugiego nożem, kopanie T. D. przez R. C., a także ciosy pięścią w głowę zadane przez D. Ł. R. C., w oczywisty sposób wskazują, iż sprawcy zmierzali do wyrządzenia przeciwnikowi krzywdy w sensie uszkodzenia ciała. Zadając takiego rodzaju ciosy i w takie części ciała, oskarżeni musieli się liczyć z możliwością spowodowania skutków w postaci narażenia życia lub zdrowia pozostałych osób. Sąd nie miał zatem wątpliwości, iż w ramach omawianej bójki uczestniczący w niej mężczyźni narażali się wzajemnie na bezpośrednie niebezpieczeństwo

doznania uszczerbku na zdrowiu.

Oskarżeni zaangażowali się w bójkę świadomie i aktywnie w niej uczestniczyli, toteż udział w niej musiał wynikać z obecnego u nich zamiaru bezpośredniego. Nie budzi wątpliwości Sądu, iż zachowanie D. Ł. (1) oraz T. D. (1) wypełniło znamiona przestępstwa bójki z art. 158 § 1 k.k. zaś oskarżonego R. C. (1), z racji tego iż posługiwał się nożem znamiona czynu z art. 159 k.k.

Oskarżony R. C. (1) swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 244 k.k. Zgodnie z dyspozycją art. 244 k.k. kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu (...) prowadzenia pojazdów podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu. Okoliczności tego czynu nie budzą wątpliwości, gdyż wszyscy uczestnicy zdarzenia z dnia 10 czerwca 2016 r. wskazywali, że R. C. przemieszczał się swoim samochodem.

Oskarżony niewątpliwie wyczerpał znamiona strony przedmiotowej, ponieważ nie zastosował się do orzeczonego prawomocnym wyrokiem Sąd Rejonowy w Grójcu z dnia 16 lipca 2015

r., sygn. akt II K 660/14 rocznego zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Oskarżony w dniu 10 czerwca 2016 r. prowadził bowiem pojazd mechaniczny marki R. (...) o nr rej. (...), pomimo obowiązującego go zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym. Oskarżony swoim zachowaniem zrealizował również znamiona strony podmiotowej, albowiem miał świadomość ciężącego na nim ww. zakazu.

R. C. (1) swoim zachowaniem wypełnił również znamiona czynu z art. 190 § 1 k.k., który penalizuje zachowanie sprawcy który grozi innej osobie popełnieniem przestępstwa na jej szkodę lub szkodę osoby najbliższej, jeżeli groźba wzbudza w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będzie spełniona.

Dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. istotne jest subiektywne odczucie zagrożonego. Do jego znamion należy wzbudzenie w zagrożonym uzasadnionej obawy, że zapowiedź przestępczego działania zostanie spełniona. Zespół znamion występku z art. 190 § 1 k.k. nie wymaga istnienia zamiaru spełnienia przez

sprawcę groźby ani nie przewiduje obiektywnego niebezpieczeństwa realizacji groźby. Warunkiem przestępności czynu jest, aby groźba wzbudziła uzasadnioną obawę, iż będzie spełniona (wyr. SA w Krakowie z 17.12.2008 r., (...), KZS 2009, Nr 2, poz. 35). Nie jest konieczne, aby sprawca miał rzeczywiście groźbę wykonać ani też by istniały obiektywne możliwości jej spełnienia. Znamię występkę z art. 190 § 1 k.k. polegające na wzbudzeniu w zagrożonym obawy spełnienia groźby, należy oceniać subiektywnie, z punktu widzenia zagrożonego i wystarczy, aby groźba wzbudziła w zagrożonym przekonanie, że jest poważna i zachodzi prawdopodobieństwo jej ziszczenia (wyr. SN z 18.3.1997 r., II KKN 171/96, Prok. i Pr. – wkł. 1997, Nr 10, poz. 4). Nie jest istotne to, w jakim celu sprawca wyraża groźby, ale czy groźby jego istotnie wzbudziły w zagrożonym uzasadnioną obawę, że będą spełnione (wyr. SN z 27.4.1990 r., IV KR 69/90, PS 1993, Nr 5, poz. 84). Obawa zagrożonego, że groźba ma zostać spełniona, musi być ponadto uzasadniona. Oznacza to, że konieczne jest stwierdzenie w konkretnej sprawie, iż każdy przeciętny człowiek, o podobnej do ofiary osobowości, cechach

psychiki, intelektu, umysłowości i warunkach wedle wszelkiego prawdopodobieństwa uznałby tę groźbę za realną i wzbudzającą obawę zrealizowania (wyr. SN z 16.2.2007 r., WA 5/07, OSNwSK 2007, Nr 1, poz. 465). Zachowanie sprawcy i jego odbiór ze strony pokrzywdzonego wymagają zatem w pewnym sensie zrelatywizowania. Może tu mieć znaczenie np. środowisko, w którym przebywa groźący i adresat groźby, gdzie tego rodzaju zachowanie jest wpisane w specyfikę języka, którym się posługują; bądź też znaczna dysproporcja sił (np. starsza kobieta grozi dorosłemu mężczyźnie tym, że go pobije). Dla bytu przestępstwa z art. 190 § 1 k.k. wystarczy wykazać, iż groźba subiektywnie (w odbiorze zagrożonego) wywołała obawę spełnienia i zweryfikować to obiektywnie, czy zagrożony istotnie mógł w danych okolicznościach w ten sposób groźbę odebrać (wyr. SA w Krakowie z 4.7.2002 r., II AKa 163/02, KZS 2002, Nr 7–8, poz. 44).

W ocenie Sądu zgromadzony w sprawie materiał dowodowy pozwala zakwalifikować zachowanie oskarżonego R. C. w stosunku do M. D. (1) jako groźbę karalną. Oskarżony wykazał się

dużą agresją słowną używając wulgaryzmów, groził M. D. pozbawieniem życia, wymachując przy tym nożem. M. D. (1) już wcześniej posiadała informację o tym, że oskarżony wielokrotnie obrażał ją w kontaktach z jej synem T. D.. Z tych względów wypowiedane przez R. C. groźby wzbudziły u niej uzasadnioną obawę ich spełnienia.

Analiza zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego nie pozostawia zdaniem Sądu wątpliwości, że R. C. (1) dopuścił się również IV z zarzucanych mu czynów wypełniającego dyspozycję art. 207 § 1 k.k.

Przestępstwo znęcania się określone w art. 207 § 1 k.k. jest przestępstwem formalnym z działania lub zaniechania. Dla jego bytu nie jest wymagane spowodowanie jakichkolwiek skutków. Godzi ono w podstawowe zasady współżycia w rodzinie, decydujące o jej spoistości i trwałości, stanowiąc tym samym rażące naruszenie obowiązków rodzinnych i istotny czynnik wpływający na rozbitcie rodziny z dalszymi szkodliwymi tego następstwami dla rozwoju fizycznego, psychicznego i moralnego.

Znęcanie się może przybrać formę znęcania się fizycznego lub psychicznego. W pierwszym przypadku zachowanie sprawcy będzie polegało na zadawaniu cierpień fizycznych, jak na przykład bicie, duszenie czy inne zadawanie bólu. Drugą z form znęcania się jest znęcanie psychiczne, polegające na dręczeniu psychicznym poprzez np. łżenie, wyszydzanie, straszenie, zadawanie cierpień osobie, o której w tym przepisie mowa. Od strony przedmiotowej pojęcie „znęcania” oznacza zazwyczaj systematycznie powtarzające się zachowanie złożone z jedno lub wielorodzajowych pojedynczych czynności naruszających różne dobra, na przykład nietykalność ciała, godność osobistą.

Sąd w pełni podziela stanowisko zawarte w orzeczeniu Sądu Najwyższego (OSP 1992, z 4, poz. 78), iż przestępstwo określone w art. 207 § 1 k.k. może być popełnione umyślnie i to wyłącznie z zamiarem bezpośrednim, o czym przesądza znamię intencjonalne „znęca się”, charakteryzujące się szczególnie nastawieniem sprawcy. Pojęcie "znęcanie się" zawiera w sobie istnienie przewagi

sprawcy nad osobą pokrzywdzoną, której nie może się ona przeciwstawić lub może to uczynić tylko w niewielkim stopniu (por. wyrok SN z 4 czerwca 1990 r., V KRN 96/90, OSP 1992/4/78).

W niniejszej sprawie to oskarżony miał przewagę zarówno fizyczną jak i psychiczną nad swoją żoną, która mogła bronić się jedynie w niewielkim stopniu, poprzez unikanie bezpośredniego starcia z oskarżonym i przebywanie w pokoju dziecka bądź też poza mieszkaniem. M. F. (1) jak i córka J. F. zeznały, iż do awantur w ich domu dochodziło praktycznie codziennie w okresie objętym przedmiotowym czynem. Ich prowokatorem był oskarżony R. C.. Ze strony oskarżonego pod adresem żony dochodziło bezustannie do agresji fizycznej, słownej oraz ciągłego wysyłania wulgarnych i obelżywych wiadomości SMS. Relacje procesowej oskarżycielki posiłkowej jak i jej córki znajdują potwierdzenie w zgromadzonym w niniejszej sprawie materiale dowodowym, w tym również zeznaniach interweniującego dzielnicowego P. Z. (2).

Sąd przy tym uznał, że powtarzające się cierpienia fizyczne i psychiczne skierowane

wobec M. F. (1) wyczerpują dyspozycję art. 207 § 1 k.k.			
#	3.2. Podstawa prawna skazania albo warunkowego umorzenia postępowania niezgodna z zarzutem		
Zwięźle o powodach przyjętej kwalifikacji prawnej			
#	3.3. Warunkowe umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach warunkowego umorzenia postępowania			
#	3.4. Umorzenie postępowania		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach umorzenia postępowania			
#	3.5. Uniewinnienie		
Zwięźle wyjaśnienie podstawy prawnej oraz zwięźle o powodach uniewinnienia			
4. KARY, Środki Karne, PRzepadek, Środki Kompensacyjne i środki związane z			

<i>poddaniem sprawcy próbie</i>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<i>R. C. (1)</i>	<i>I</i>	<i>I, II, III, IV</i>	<p>Wymierzając oskarżonemu R. C. (1) kary jednostkowe za przypisane mu przestępstwa udziału w bójce z użyciem niebezpiecznego przedmiotu, naruszenie sądowego zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, groźby karalne jak i znęcanie się, Sąd uwzględnił wszelkie okoliczności, jakie nakazuje brać pod uwagę przepis art. 53 § 1 k.k., zgodnie z którym Sąd wymierza karę według swojego uznania, w granicach przewidzianych przez ustawę, bacząc, by jej dolegliwość nie przekraczała stopnia winy, uwzględniając stopień społecznej szkodliwości czynu oraz biorąc pod uwagę cele zapobiegawcze i wychowawcze, które ma osiągnąć w stosunku do skazanego, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.</p> <p>C. z art. 159 k.k. zagrożony jest karą pozbawienia wolności od 6 miesięcy do lat 8.</p> <p>W ocenie Sądu stopień społecznej szkodliwości czynu był znaczny.</p>

Przestępstwa, zarówno z art. 158 § 1 k.k. jak i z art. 159 k.k., ze względu na rodzaj naruszonego dobra należą do grupy najcięższych gatunkowo przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu. Z tego samego względu nie ma wątpliwości, że szkoda grożąca każdemu z biorących udział w bójce oskarżonych mogła mieć o wiele poważniejsze konsekwencje niż w istocie zaistniały. Oskarżony posługujący się nożem musiał doskonale zdawać sobie z tego sprawę.

W ocenie Sądu brutalność ataku, jego zaplanowany charakter, nieusprawiedliwiony jakimkolwiek okolicznościami, przemawia za przyjęciem wysokiego stopnia społecznej szkodliwości czynu.

Wymierzając oskarżonemu karę za przypisany mu w wyroku czyn z pkt II z art. 244 k.k. Sąd miał na uwadze w pierwszej kolejności granice zagrożenia ustawowego powyższego występku tj. od 3 miesięcy do 5 lat pozbawienia wolności. Sąd miał również na względzie znaczny stopień społecznej szkodliwości czynów z art. 244 k.k. z uwagi na rodzaj naruszonego dobra, jakim jest dobro wymiaru sprawiedliwości.

Strona podmiotowa występku z art. 190 § 1 k.k. polega na umyślności. Oskarżony działał umyślnie, czym wzbudził w zagrożonej uzasadnioną obawę spełnienia groźby. Przepięstwo to skierowane jest przeciwko jednym z najbardziej istotnych dóbr, tj. wolności. Stopień społecznej szkodliwości czynu jest znaczny. Sankcją karną przewidzianą ustawą jest kara grzywny, ograniczenia wolności albo pozbawienia wolności do lat 2 występku z art. 190 § 1 k.k.

Z kolei czyn zarzucony oskarżonemu w pkt IV wypełniający dyspozycję art. 207 § 1 k.k. podlega karze pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5. Pełnienie tego czynu ingeruje w zasady współżycia w rodzinie nietykalność cielesna i cześć członków rodziny ich zdrowie, bezpieczeństwo osobiste czy też życie.

Stopień społecznej szkodliwości czynu znęcania się należy ocenić jako znaczny, z uwagi na działanie oskarżonego w stosunku do najbliższej osoby oraz intensywność negatywnych zachowań oskarżonego. Bez znaczenia dla odpowiedzialności oskarżonego pozostaje

zatem, co skłoniło go do tego rodzaju zachowań wobec oskarżycielki posiłkowej. Trudno bowiem przyjąć, iż samotność czy zazdrość o żonę mogły być podstawą takiego zachowania oskarżonego wobec osoby najbliższej, jaką była mimo separacji faktycznej, M. F. (1). Nic bowiem nie stanowi usprawiedliwienia dla psychicznego i fizycznego dręczenia drugiej osoby.

Sąd miał na uwadze właściwości i warunki osobiste oskarżonego, zwłaszcza jego dotychczasowy sposób życia. Podkreślić należy, że oskarżony jest osobą dojrzałą życiowo, zdolną do ponoszenia odpowiedzialności karnej, doskonale zdawał sobie sprawę z bezprawności własnych zachowań. Wszystkie czyny których dopuścił się oskarżony były popełnione z winy umyślnej w zamiarze bezpośrednim.

Uwzględniając stopień winy oskarżonego, jak również stopień społecznej szkodliwości czynów, których się dopuścił, a także inne dyrektywy wymiaru kary oraz uprzednią karalność oskarżonego, brak okoliczności łagodzących, Sąd wymierzył oskarżonemu następujące kary jednostkowe:

			<ul style="list-style-type: none"> - za czyn wypełniający znamiona występku z art. 159 k.k. karę 1 (jednego) roku pozbawienia wolności; - za czyn wypełniający znamiona występku z art. 244 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; - za czyn wypełniający znamiona występku z art. 190 § 1 k.k. karę 2 (dwóch) miesięcy pozbawienia wolności; - za czyn wypełniający znamiona występku z art. 207 § 1 k.k. karę 6 (sześciu) miesięcy pozbawienia wolności; <p>Kary te są adekwatne do znacznego stopnia winy oraz społecznej szkodliwości czynów. W ocenie Sądu, tylko kary pozbawienia wolności mogą spowodować zmianę postawy oskarżonego w kierunku przestrzegania obowiązującego porządku prawnego. Wysokość orzeczonych kar powinna przy tym wpłynąć odstrasżająco na społeczeństwo poprzez stanowczą reakcję na czyny popełnione przez oskarżonego.</p>
4.	<i>I, II, III, IV</i>	Zgodnie z treścią art. 85 k.k. i art. 86 § 1 i 2 k.k. w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu, sąd wymierza karę łączną w granicach powyżej najwyższej z	

		<p>kar wymierzonych za poszczególne przestępstwa do ich sumy. W niniejszym przypadku Sąd orzekł o karze łącznej w oparciu o metodę asperacji i wymierzył oskarżonemu karę łączną 2 lat pozbawienia wolności.</p> <p>W ocenie Sądu wymiar kary łącznej jest adekwatny do stopnia winy oraz stopnia społecznej szkodliwości czynów. Orzeczone karę łączną pozbawienia wolności spełnia wymogi zarówno prewencji indywidualnej jak i generalnej, a także odpowiada stopniowi zawinienia i społecznej szkodliwości czynów.</p>	
	<p>5.</p>	<p>II.</p>	<p>W świetle art. 42 § 1a pkt 2 k.k. sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie skazania za przestępstwo określone w art. 244, jeżeli czyn sprawy polegał na niezastosowaniu się do zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych. Oskarżony w dniu 10 czerwca 2016 r. kierował pojazdem mechanicznym marki R. (...) o nr rej. (...) wbrew orzeczonemu wobec niego zakazowi prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w ruchu lądowym prawomocnym wyrokiem Sąd Rejonowy w Grójcu z</p>

			<p>dnia 16 lipca 2015 r., sygn. akt II K 660/14.</p> <p>Wobec powyższego Sąd orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 lat.</p>
D. Ł. (1)	6.	C. zarzucony D. Ł. (1)	<p>Wymierzając oskarżonemu D. Ł. (1) karę, Sąd kierował się względami opisanymi w art. 53 § 1 k.k. tj. prewencji ogólnej oraz szczególnej, miał na uwadze warunki i właściwości osobiste oskarżonego, baczyl aby dolegliwość kary była adekwatna do wagi czynu i stopnia zawinienia.</p> <p>C. z art. 158 § 1 k.k. ze względu na rodzaj naruszonego dobra należy do grupy najcięższych gatunkowo przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu. Zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3.</p> <p>Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Jest on osobą dorosłą, o wykształceniu zawodowym zatem z pewnością zdawała sobie sprawę z przestępczego charakteru swojego czynu.</p> <p>Z okoliczności obciążające Sąd uznał, uprzednią karalność oskarżonego (również z art. 158 § 1 k.k.), znaczy stopień winy i społecznej</p>

			<p>szkodliwości czynu. Do okoliczności obciążającej należy również zaliczyć działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu, a użycie alkoholu w znacznej dawce zazwyczaj wyolbrzymia pobudki błahe, rozluźnia hamulce moralne, zwiększa zuchwalstwo i zmniejsza obawę przed odpowiedzialnością za popełnione przestępstwo.</p> <p>Uwzględniając stopień winy oskarżonego, jak również stopień społecznej szkodliwości czynu, którego się dopuścił, a także inne dyrektywy wymiaru kary oraz uprzednią karalność oskarżonego, brak okoliczności łagodzących, Sąd wymierzył oskarżonemu karę 6 miesięcy pozbawienia wolności. W ocenie Sądu, tylko kary pozbawienia wolności może spowodować zmianę postawy oskarżonego w kierunku przestrzegania obowiązującego porządku prawnego.</p>
T. D. (1)	7.	czyn zarzucony T. D. (1)	<p>Wymierzając oskarżonemu T. D. (1) karę, Sąd kierował się względami opisanymi w art. 53 § 1 k.k. tj. prewencji ogólnej oraz szczególnej, miał na uwadze warunki i właściwości osobiste oskarżonego, baczyl aby dolegliwość kary była adekwatna do wagi czynu i stopnia zawinienia.</p>

C. z art. 158 § 1 k.k. ze względu na rodzaj naruszonego dobra należy do grupy najcięższych gatunkowo przestępstw przeciwko życiu i zdrowiu. Zagrożony jest karą pozbawienia wolności do lat 3.

Sąd nie doszukał się żadnych okoliczności wyłączających winę oskarżonego. Jest on osobą dorosłą, o wykształceniu zawodowym zatem z pewnością zdawała sobie sprawę z przestępczego charakteru swojego czynu.

Z okoliczności obciążające Sąd uznał, uprzednią karalność oskarżonego aczkolwiek za inny rodzajowo czyn, znaczy stopień winy i społecznej szkodliwości czynu. Do okoliczności obciążającej należy również zaliczyć działanie oskarżonego pod wpływem alkoholu.

Wymierzając oskarżonemu karę Sąd miał jednakże na uwadze szersze okoliczności zdarzenia, a więc prowokowanie i nieustanne obelgi kierowane pod jego adresem i jego matki przez R. C. (1), jak również dolegliwości zdrowotne oskarżonego.

Wobec ujawnionych wyżej okoliczności, jak również mając na uwadze treść wyrażonej w art. 58

			<p>k.k. zasady priorytetu kar nieizolacyjnych, a także fakt, że na gruncie tej sprawy zrealizowane są przesłanki z art. 37a k.k. w brzmieniu sprzed 24 czerwca 2020 r., Sąd wymierzył oskarżonemu karę 1 roku ograniczenia wolności połączona z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 30 godzin w stosunku miesięcznym.</p>
<p>5. <i>1Inne</i> ROZSTRZYGNIECIA Zawarte w WYROKU</p>			
Oskarżony	Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Punkt z wyroku odnoszący się do przypisanego czynu	Przytoczyć okoliczności
<p>R. C. (1) D. Ł. (1) T. D. (1)</p>	<p>8.</p>	<p>I,II,III,IV, czyn zarzucony D. Ł. (1) C. zarzucony T. D. (1)</p>	<p>Realizując dyrektywy ustawowe, na podstawie art. 63 § 1 k.k. na poczet orzeczonych oskarżonym kary zaliczono okresy rzeczywistego pozbawienia wolności w sprawie:</p> <ul style="list-style-type: none"> - R. C. (1) od dnia 10 czerwca 2016 roku godz. 21:30 do dnia 2 stycznia 2017 r. godz. 15:20 - D. Ł. (1) od dnia 10 czerwca 2016 r. godz. 21:30 do dnia 11 czerwca 2016 r. godz. 20:10, - T. D. (1) od dnia 10 czerwca 2016 r. godz. 21:30 do dnia 11 czerwca 2016 r. godz. 20:44.

1.6. inne zagadnienia		
<p>W tym miejscu sąd może odnieść się do innych kwestii mających znaczenie dla rozstrzygnięcia, a niewyjaśnionych w innych częściach uzasadnienia, w tym do wyjaśnienia, dlaczego nie zastosował określonej instytucji prawa karnego, zwłaszcza w przypadku wnioskowania orzeczenia takiej instytucji przez stronę</p>		
7. KOszty procesu		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
<p>9. 10.</p>	<p>Z uwagi na fakt, iż oskarżony R. C. (1) korzystał w toku postępowania karnego z pomocy obrońcy wyznaczonego z urzędu, którego wynagrodzenie z tytułu udzielanej pomocy prawnej nie zostało w całości ani w części uiszczone, Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz adwokata A. Z. kwotę 3384 zł zwiększoną o podatek VAT tytułem wynagrodzenia za udzieloną oskarżonemu R. C. (1) pomocy prawnej z urzędu.</p> <p>Sąd zwolnił oskarżonych od ponoszenia kosztów sądowych, nie wymierzył</p>	

	im opłaty uznając, że ich uiszczenie byłoby dla nich zbyt uciążliwe. Oskarżeni są osobami bezrobotnymi, nie posiadającymi żadnego majątku.
6. 1Podpis	